

ר' מאיר בעל "אקדמות"

במקום אחד, היה כומר אחד רשע גדול ועריץ, שונא ישראל גדול, והיה יכול להסתכל עם ה'טמא'נע אויגן' שלו והיה הורג בהם. היהודים פחדו ממנו מאד, והיו חוששים לצאת מבתיהם מפחד שמא יסתכל עליהם אותו רשע בעיניו הטמאות ויהרוג אותם. יום אחד התאספו היהודים בלילה בהחבא בביתו של הרב, וטכסו עצה מה לעשות, עד שהחליטו שהם הולכים אל המלך ויספרו לו מה מעולל אותו רשע, והמלך – שהיה אוהב ישראל, ועוזר רבות ליהודים, יעזור להם.

ואכן, הלכו היהודים אל המלך, וכאשר שמע המלך את צרת היהודים – מיד קרא לאותו כומר, ושאל אותו "מה קרה לך"? למה אתה הורג את היהודים?

הכומר התחיל לדבר אל המלך, ואמר לו: דע לך אדוני המלך, שהיהודים כלל לא אוהבים אותך, אינם נאמנים לך כלל, להם יש תורה אחרת שהם מקיימים, והם מאמינים בו.

אמר הכומר למלך: הנני מציע, שיעשו בימה גדולה במרכז העיר, שם יתאספו כל האנשים, ונראה מי ינצח את מי, אם אני ינצח את היהודים – אז כל היהודים ישתמדו ויהיו גויים ח"ו, ואם לא – יהרגו את כל היהודים ח"ו. ואם היהודים ינצחו אותי, יעשו עמי מה שהם רוצים.

הכומר ידע שבטח הוא ינצח, כי הוא יכול להרוג בעיניו את מי שעולה על הבימה.

המלך השתכנע מדבריו, וקרא ליהודים וצוה להם, שביום המיועד יכינו אדם שיוכל להתמודד עם הכומר על הבימה.

היהודים נבהלו מאד מעצת הכומר והמלך, ולא ידעו מה לעשות. התאספו בביתו של הרב, החליטו, שישלחו אדם אחד למדינה מעבר לנהר הגדול "סמבטיון" שם יש יהודים צדיקים גדולים מאד, ולהם יש כח לנצח בכח הקדושה את הכומר, ולבקש אותם שהם ישלחו אדם אחד לנצח את הכומר.

אך כאן יש בעיה גדולה, שהנהר בכל ימות השבוע, הוא זורק אבנים גדולות מאד, ואי אפשר להתקרב אליו בכלל, רק ביום שבת קודש הנהר נח מעמלו, אך בימות השבוע אי אפשר לנסוע שם, כי האוניה נשברת מיד ואפשר למות ח"ו.

החליט הרב כי "פיקוח נפש דוחה שבת" ומכרחים לנסוע אפילו בשבת.

עשו הגרלה מי יסע לשם, ובגורל עלה יהודי צדיק בשם "רבי מאיר", רבי מאיר זה התכונן לנסוע לשם, והיה צריך להפרד מאשתו ומן הילדים שלו, כי הרי אסור לו לחזור אליהם לעולם, כי אסור לו לחלל שוב את השבת. את כולם ברך בכוונה ונתן להם נשיקה במצחם, ובעצם יום השבת קודש יצא רבי מאיר לדרך, כשבידו מכתב מאת הרב ובו כל סיפור המעשה.

בדרך, על האניה, התפלל רבי מאיר תפלת קבלת שבת בהתלהבות גדול, וכן שחרית עטוף בטליתו.

באותו מדינה של הצדיקים, ישבו כולם ועסקו באמצע סעודה שלישית, ופתאום רואים אניה מתקרבת באמצע יום השבת, מיד יצאו כולם וצעקו "שבת" "שבת", ולקחו את רבי מאיר ושמו אותו בחדר של הרב, שיפסוק מה לעשות עם האיש הזה.

ביום ראשון בבוקר, הגיע הרב ושאל אותו מי הוא, נתן לו רבי מאיר את המכתב, והראה לו למה הוא בא "בוודאי" קרא הרב, היית צריך לבא ביום השבת...

מיד נתנו לו לאכול ולשתות וכבדו אותו מאד, וישבו כל הרבנים והחליטו שהם שולחים איש אחד להציל את היהודים משם, נפל

הגורל על יהודי בשם רבי יצחק, הוא היה צדיק גדול ונפרד מאשתו ומבני ביתו, והתכוון לצאת לדרך בעיצומו של יום השבת.

במשך השבוע עד ליום השבת, ישב רבי מאיר הצדיק, וחיבר את הפיוט הקדוש "אקדמות" שחיברו ברוח הקודש, ונתן את הפיוט לרבי יצחק, שיפיצו בכל תפוצות ישראל. ואכן, הפיוט הופץ והתפרסם בכל תפוצות ישראל בכל רחבי תבל, ובכל מקום אומרים אותו בחרדת קודש ביום חג השבועות.

רבי יצחק יצא לדרך והתחיל להתקרב לעיר הזאת, והנה שם עומדים כל הציבור ומתפללים ובוכים וצועקים אל ה' שיעזור להם וישלח להם איש צדיק מאותה העיר.

כאשר הגיע רבי יצחק, קבלו את פניו בכבוד גדול, ועשו לו קבלת פנים ונתנו לו מאכל ומשתה, כולם שמחו לקראתו. והרב הלך אל המלך ואמר לו כי יש לו אדם שמוכן להתמודד עם הכומר על הבימה.

מיד הכינו בימה גדולה במרכז העיר, וכל האנשים התאספו שם, גם היהודים הלכו כאשר הם בוכים אל ה' שיראה את ישועתו.

הכומר עלה על הבימה שחצן וגאה, וחיכה לראות מי הוא היהודי אשר רוצה לריב עמו. והנה הוא רואה יהודי קטן וחלש וממלמל פסוקי תהלים, הכומר נותן בו את עיניו, והנה – היהודי לא מת, הכומר נבהל לרגע, אולם מיד החליט שהוא הולך לנצח אותו אף בלא זאת.

על הארץ ליד הבימה, היו אבנים ענקיות מאד, וגם עצים גדולים מאד.

והכומר אומר לרבי יצחק: לפני שמתחילים את הוויכוח, הנני רוצה להראות דבר יפה, ואחר כך גם רבי יצחק יראה דבר יפה.

הסכים רבי יצחק, והכומר יורד ליד הבימה ומחפש אבן ענקית ביותר, ומכניס את ידו לתוך האבן, והניף אותו למעלה, והאבן התחילה להסתובב שם על האויר מהר מאד. כל היהודים נבהלו מאד, והגויים

שמחו מאד לראות שהכומר מנצח את היהודי, אך רבי יצחק לא נבהל.

עכשיו הגיע התור של רבי יצחק, אמר רבי יצחק לכומר: תחפש לך איזה עץ שאתה רוצה, אני אכופף אותו ואתה תחזיק אותו שלא יקפוץ חזרה למעלה.

הכומר צחק מרבי יצחק וחשב שהוא לא יכול, הצביע הכומר על העץ הכי גדול שהיה שם, הלך רבי יצחק, ועצם את עיניו וביקש מה' שיעזרהו, הלך רבי יצחק והחזיק את העץ, וכשפיו ממלמל פסוקי תהלים, כופף את העץ בבת אחת, כשהוא קורא לכומר שיבוא להחזיק אותו.

לכומר לא היתה ברירה אחרת, והוא הלך להחזיק את העץ. ויהי כאשר עזב רבי יצחק את העץ, מיד קפץ העץ בחזרה בלמעלה בתנופה אדירה, כאשר הכומר עף יחד עם העץ למעלה, עד שהכומר נתקע שם למעלה באבן הגדולה שהוא עצמו העלה לשם, והתרסק שם כל גופו. וליהודים היתה אורה ושמחה, ומיד התחילו לרקוד ולשבח לה' על גודל הנס אשר עשה להם.